

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

28. februar 2021

NEDELJA	2. POSTNA
28.02.	8.00 za + <i>Stanislava Polak, obl.</i> 10.00 za + <i>Jožeta in Marijo Podpečan, obl.</i>
Ponedeljek	Albin
01.03.	18.00 za + <i>Boža Obreza, 30. dan</i>
Torek	Neža Praška
02.03.	18.00 za + <i>Zofijo Novak, osmina</i>
Sreda	KUNIGUNDA, zavetnica cerkve na Gori
03.03.	18.00 za + <i>Jakoba in Justino Doler</i>
Četrtek	Kazimir
04.03.	18.00 za + <i>Marijo Novak</i>
Petek	prvi petek
05.03.	18.00 za + <i>Jožefo Kresnik</i> - <i>po maši križev pot</i>
Sobota	prva sobota
06.03.	8.00 za + <i>Franca Ašenberger, obl.</i>
NEDELJA	3. POSTNA
07.03.	8.00 za + <i>Antonijo Podpečan</i> 10.00 za + <i>Jožefa in Jožefo Podvršnik</i>

2. POSTNA NEDELJA

Evangelij

NEBEŠKI OČE RAZODENE, DA JE JEZUS NJEGOV SIN

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas je Jezus vzel Petra, Jakoba in Janeza in jih same zase peljal na visoko goro. Vpričo njih se je spreménil. Njegova oblačila so postala bleščéča, nadvse bela, da jih tako ne more pobeliti noben belivec na svetu. In prikazal se jim je Elija z Mojzesom in pogovarjala sta se z Jezusom. Oglásil se je Peter in rekel Jezusu: »Učitelj, dobro je, da smo tukaj. Postavimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ni namreč vedel, kaj bi rekel, kajti zelo so se prestrašili. Narédil se je oblak in jih obsenčil. In iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« Ko so se hitro ozrli naokrog, niso videli nikogar več razen Jezusa samega, ki je bil z njimi. In medtem ko so šli z gore, jim je naróčil, naj nikomur ne pripovedujejo tega, kar so videli, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. To besedo so ohranili zase in se med seboj spraševali, kaj pomeni vstati od mrtvih.

Mr 9,2-10

LASTNEMU SINU NI PRIZANESEL

V odlomku iz prve Mojzesove knjige (**prvo berilo**) smo slišali, kako je Bog od očaka Abrahama zahteval nekaj hudega, nečloveškega. Zahteval je, da naj mu po tedanji poganski navadi daruje svojega sina, edinca Izaka. V tega otroka, ki se mu je rodil v starosti, so bili položeni vsi očetovi upi, Izak je bil nosilec Božje obljube. Abraham je ubogal Boga, čeprav s težkim srcem. Bog je njegovo vdanost nagradil z napovedjo, da se bo njegov zarod silno pomnožil. Podobno se dogaja tudi z nami. Bog včasih zahteva od nas kaj takega, kar nam je posebno pri srcu. Morda je to tudi zdravje, naše ali naših dragih. Čeprav smo bolj poučeni, kot je bil Abraham, imamo manj pripravljenosti sprejeti Božji klic. Bogu bi radi služili, kadar vse gladko teče, če pa pridejo težave in preizkušnje, postanemo tožniki Boga.

Tudi **drugo berilo** nam veliko pove. Predvsem nam pokaže, kako je Bog do nas velikodušen: za našo srečo je daroval svojega lastnega Sina. Sveti Pavel, ves prevzet od te nedopovedljive Božje ljubezni, vzklika: »Če je Bog za nas, kdo je zoper nas? Kdo bo obtoževal Božje izvoljence?« Ljudomilost Boga, njegova očetovska ljubezen do nas ljudi, ki se je razodela z učlovečenjem Sina, je šla tako daleč, da smo po smrti tega Sina opravičeni.

Božji Sin je odrešil svet s trpljenjem. Temu načinu odrešenja sebe in drugih se tudi mi ne moremo odtegniti. Sprejeti moramo svoj delež trpljenja. Na to je Jezus pripravljaj tudi svoje učence. Dobro je vedel, kako zelo jih bo potlačilo, ko bodo videli njegovo trpljenje in ponižanje na veliki petek, zato je tremi izbranim na gori spremenjenja pokazal svoj povečani obraz (**evangelij**). Apostol Peter je bil tako prevzet od njegovega sijaja, da je predlagal, naj bi tam postavili tri šotore. Kmalu pa bo na dvorišču velikega duhovnika pred pričami tajil, da Kristusa sploh ne pozna. Tudi mi smo taki: radi bi bili s Kristusom v slavi, odtegujemo pa se mu, kadar je treba zanj trpeti.

Po: S. Čuk

Abraham je pripravljen darovati sina Izaka. Bog mu razodene, da takšne žrtve ne zahteva.